

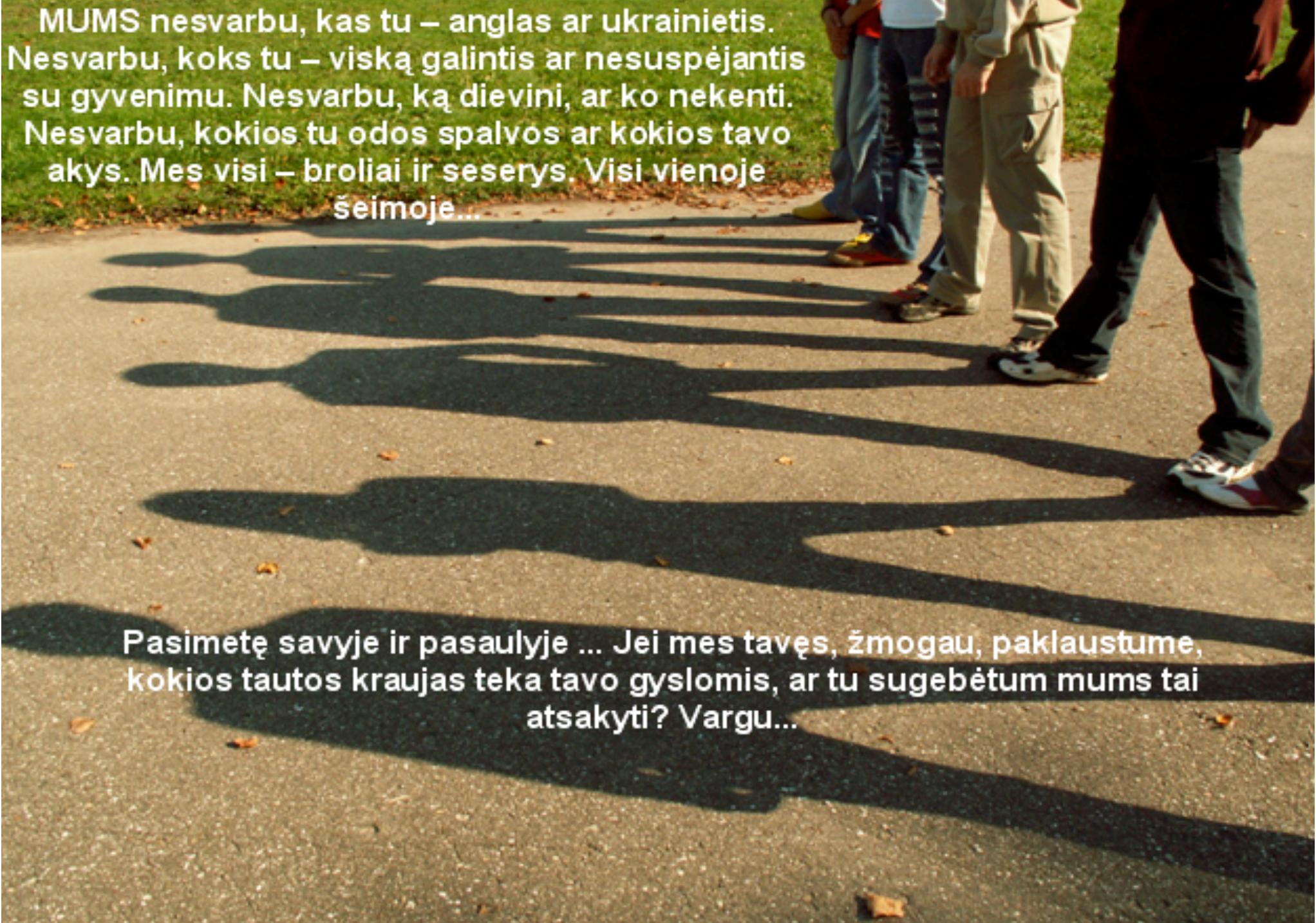
**Gerbiami Europos
Parlamento atstovai,**

**MŪSŲ ateitis – proporcingai lygi
dvilypė būtybė. Žvelgsite į ją vienaip
pakreipę galvą – išvysite rojų.
Užsimerksite. Atsimerksite. Žvelgsite
tuo pačiu žvilgsniu, iš to paties kampo,
ta pačia kryptimi, bet vietoj rojaus
regėsite pragara...**

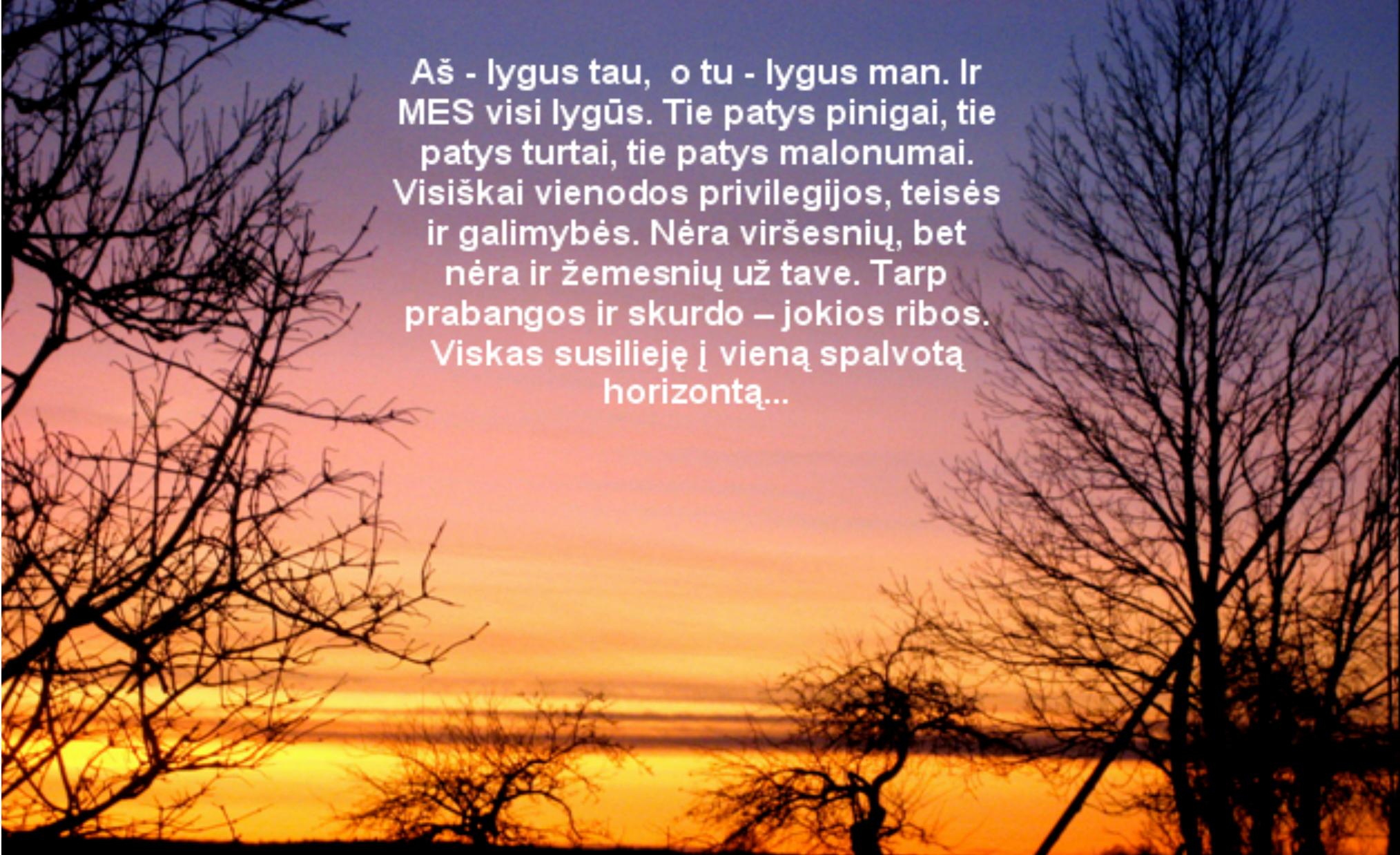
**Pasaulis- po MŪSŲ
kojomis. Pabundi
Prahoje, pietauji
Ispanijoje,
vakarieniauji
Prancūzijoje, o
naktį praleidi savo
namuose. Ryte ir
vėl skersai išilgai
Europos, nes
visos galimybės
mums pateiktos
ant delno. Tereikia
paimti ištiesą
ranką ir ją
sugniaužti,
savojome...**

**Mus šaukia tėvynė mylimoji,
kuriosvardą tu svečioj šaly
kartoji...**

MUMS nesvarbu, kas tu – anglas ar ukrainietis.
Nesvarbu, koks tu – viską galintis ar nesuspėjantis
su gyvenimu. Nesvarbu, ką dievini, ar ko nekenti.
Nesvarbu, kokios tu odos spalvos ar kokios tavo
akys. Mes visi – broliai ir seserys. Visi vienoje
šeimoje...

Pasimetę savyje ir pasaulyje ... Jei mes tavęs, žmogau, paklaustumė,
kokios tautos kraujas teka tavo gyslomis, ar tu sugebėtum mums tai
atsakyti? Vargu...

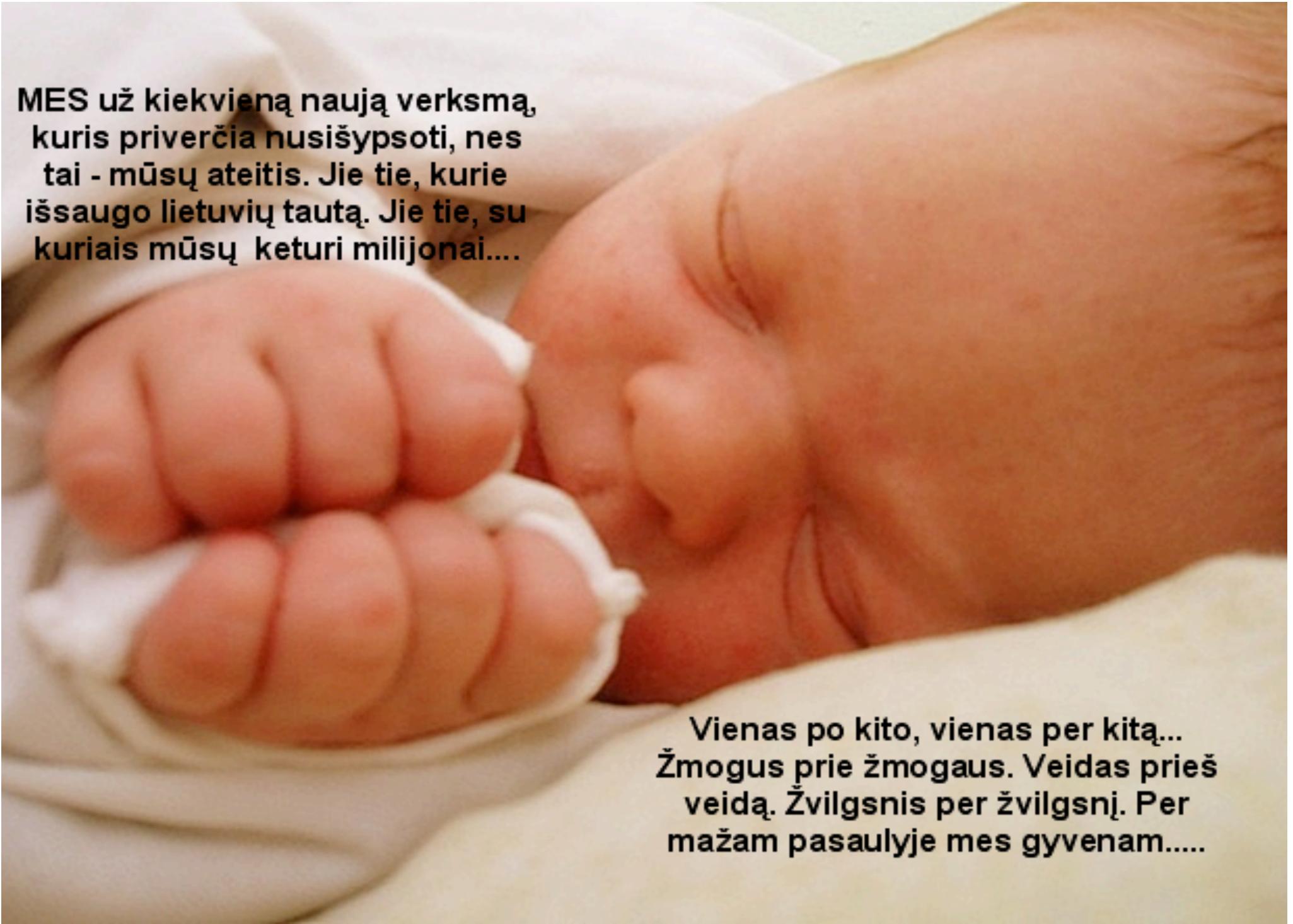
Aš - lygus tau, o tu - lygus man. Ir
MES visi lygūs. Tie patys pinigai, tie
patys turtai, tie patys malonumai.
Visiškai vienodos privilegijos, teisės
ir galimybės. Nėra viršesnių, bet
nėra ir žemesnių už tave. Tarp
prabangos ir skurdo – jokios ribos.
Viskas susilieję į vieną spalvotą
horizontą...

Aplinkui monotonius, vienodas ritmas. Neturime su kuo varžytis. Dingo tikslas
kažko siekti, nes tai beprasmiška. Juk visi kaip du vandens lašai panašūs vienas į
kitą. Retai kada kenčiame. O nekentėdami neišmokstame džiaugtis...

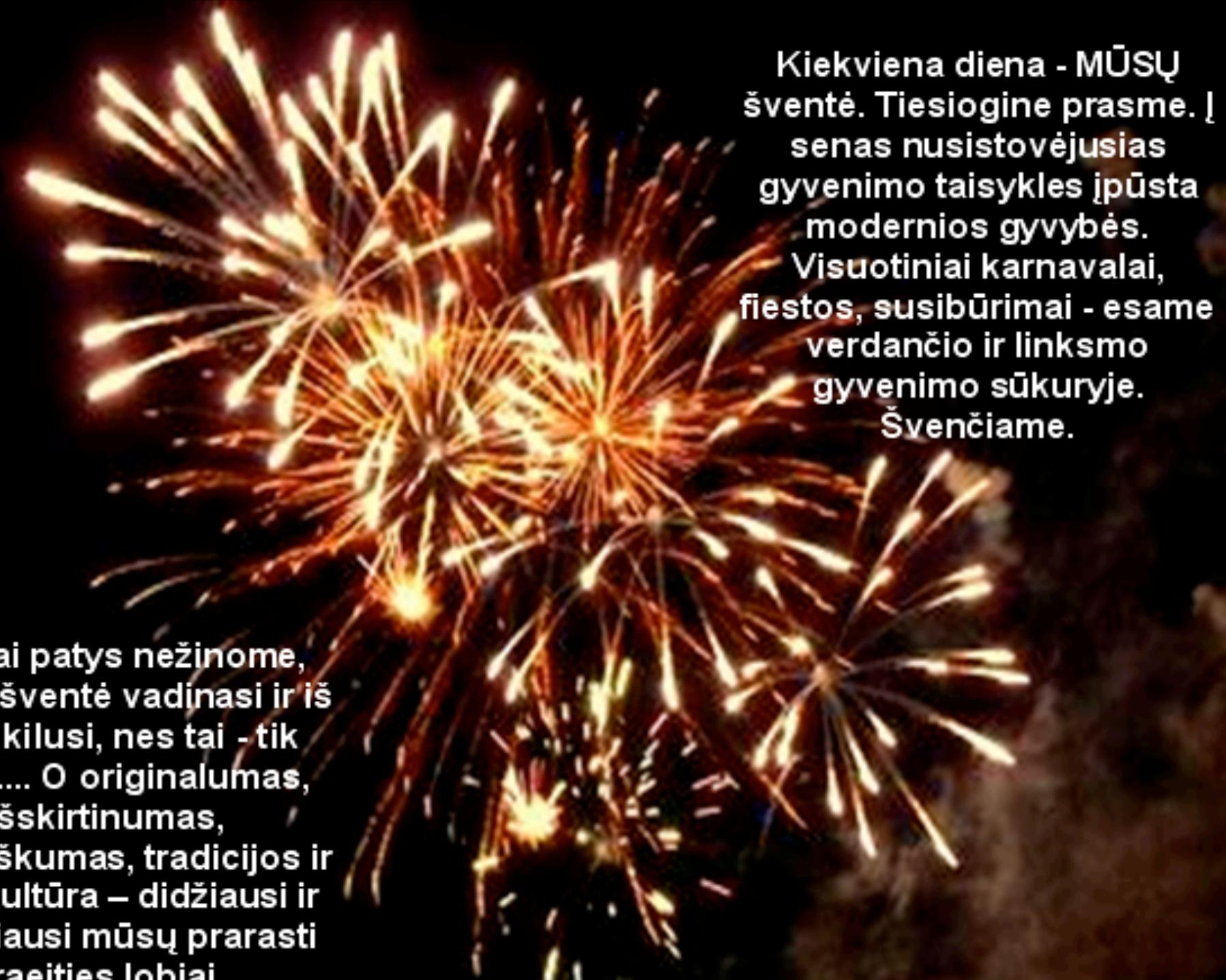
MŪSŲ Europoje šviečia ne tik
saulė, bet ir tamsa. Kartu
naikiname ją! Mes išsiugdėme
savyje gyvenimo meilę ir
išmokome atskirti juoda nuo balta.
Daugiau pasaulyje - jokių puolusių
sielų...

Išsprendi vieną problemą, o štai kelią pastoja
jau kita. Niekada nebūna viskas tobula. Po
audringos nakties išaušta skaistus rytas,
tačiau rytą vėl pakeičia naktis. Blogis ir gėris
per amžius eis kartu, nes vienas be kito
nesugebėtų išgyventi...

**MES už kiekvieną naują verksmą,
kuris priverčia nusišypsoti, nes
tai - mūsų ateitis. Jie tie, kurie
išsaugo lietuvių tautą. Jie tie, su
kuriais mūsų keturi milijonai....**

**Vienas po kito, vienas per kitą...
Žmogus prie žmogaus. Veidas prieš
veidą. Žvilgsnis per žvilgsnį. Per
mažam pasaulyje mes gyvenam.....**

Kiekviena diena - MŪSŲ
šventė. Tiesioginė prasme. I
senas nusistovėjusias
gyvenimo taisykles įpūsta
modernios gyvybės.
Visuotiniai karnavalai,
fiestos, susibūrimai - esame
verdančio ir linksmo
gyvenimo sūkuryje.
Švenčiame.

Dažnai patys nežinome,
kaip ta šventė vadinas ir iš
kur ji kilusi, nes tai - tik
mada.... O originalumas,
išskirtinumas,
autentiškumas, tradicijos ir
sava kultūra – didžiausi ir
brangiausi mūsų prarasti
praeities lobiai...

**MES pasiekėme tiek,
kad pralenkėme patys
save. Gyvename
virtualiame pasaulyje.**

**Visa kas tikra –
anapus ekrano. Vienas
profesorius milijonui
mokinių; viena
parduotuvė milijardui
pirkėjų...**

**Mes pranokome
patys save, bet mus
pranoko mūsų
išradimai. Visi
apsikeitė rolėmis. Ne
žmonės valdo
techniką, bet
technika valdo
žmones. Mes
marionečių valioje...**

MUMS nebereikia važiuoti į svečias šalis grožėtis egzotika, nes visą grožį turime šalia. Savi kokosai, palmės, apelsinai... O ir saulė lepina šiluma ištisus metus. Amžina vasara. Amžinas džiaugsmas...

Ozono sluoksnis beveik sunaikintas. Žmonėms trūksta vandens, o ledynai vis dar greitais tempais tirpsta. Sumažėjusi gyvūnų populiacija ir sunykusi skurdi gamta. Iš paskutinių stengiamės išsaugoti tai, kas dar liko, bet destruktyvus procesas jau nebesustabdomas. Mes save pasmerkėm būti sunaikintais...

MŪSŪ, naujosios kartos, vizijų pasaulis žymiai pasikeitęs, bet vis dar tas pats... Europa apsisukusi trijų šimtų šešiasdešimt laipsnių kampu ir likusi toje pačioje vietoje... Europos Sajunga, pasiekusи savo tikslą ir vėl pradėjusi viską nuo nulio, naujo tikslo besiekdama...

Lietuva, sunykusi, bet nedingusi iš žemėlapio, nes ji atgimusи ir suklestėjusi lietuvio dėka; Gimtoji Žemė piliečio patrioto širdyje. Žmoguјe... Žmoguјe, kuris viskam pasikeitus išliko vis dar tas pats žmogus, nors ir daug kartų pabuvęs žvėrimi... Žmoguјe, žengiančiame nepramintu gyvenimo tunelio taku į ryškią šviesą, kuri yra netik praeities, bet ir ateities atspindys... Mes žengiam priekin. Paskui save paėmę už rankos vedam kitą žmogų. Tėvynę, Europą, pasaulį. Žengiam svajone. Sapnu. O kur nuspreſime pabusti - pragare ar rojuje – priklauso tik nuo mūsų...

Stiprybės ir ištvermės einant koja kojon gyvenimo tuneliu
šviesos link...

Vaida Rabazauskaitė